

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theodosio Episcopo. 337.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

tatem ipsius proditurū erat:) verū quid? Nisi quod viderit Patrem facientem. Perspicisne quonam pacto honoris ac roboris equalitatem, eandemque substantiam prædiceret?

τὸ διάβαθμοῦ τὸ πατρός. τὸ
γέροντὸν, τῷ μη διάβαθμον αὐτὸν
Διεσταλίδην ἔχειν. εἴγε διάβαθμον αὐ-
τὸν κατηγορεῖν ἐμελλε τὸ γῆραν, ἀλλὰ
πὶ τὸν μη πιθανηγή θὲ πατέρες ποιεῖ-
ται. ὅρας ποὺς τὸν ισοπίλαν χρὶ τὸ ισο-
πίλαν. καὶ τὸ δικούσιον καρύζειν.

Heroni Remp. gerenti. 336.

Scenicis, vir optime, summum hoc studium est, non ut per ipsorum cauillas multi meliores reddantur (quemadmodum ipse dixisti, te ipsum, & eos, qui te audiunt, decipiens) verū ut multi peccēt. Etenim in spectatorum improbitate felicitatem suam constitutam habent. Ita fit, ut, si illi meliores efficiantur, sua ars peritura sit. Quamobrem nec unquam eos, qui delinquunt, corrigerem in animum induxerint, nec si velint, id possint. Mimica enim eorum ars naturā tantummodo ad nocendum comparata est.

Ηρωνι πολιτευομένῳ τλεῖ.

Τοῖς δὲ τῇ σκηνῇ, ὡς βέλπεται, αὐγ-
ὴ μεγίστη, & τὸ σωφρονίζειν πολλὰς
τοῖς σκάψισιν, ὡς ἔφη, σωτήν, καὶ
τὸς ἀκούοντάς σου τὸ δύλον γέρους,
ἀλλὰ τὸ πολλὰς ἀμαρτάνειν. Καὶ γέρο-
τῇ κακίᾳ τὸν θεατὸν τὸν εὐημερεῖαν
ἔχουσιν, ὡς εἰς σκένειν βελτίως γέ-
νοι: τὸ, τύποις ἀναπέλοιτο ἐπεχθῆναι τοὺς
πλάνοις, καὶ βεληφέσιν, ως οὐδὲ
πέρικε γέροντος ὑπὲρ τὸ βλάπτειν
ἢ μίμησις..

Theodosio Episcopo. 337.

Quemadmodum optimus medicus ad agorantis naturae subsídium arte instruens & armatus, cùm variis morborum generibus corpus obsidetur, aduersus eum, qui acrius vrget, in proscinē stans (qui enim cùm salutem afferre liceat, id facere negligit, interitus scilicet causa est) eos, qui moram ad dilationem admittunt, in posterius seruat, ne aliqui dum hos vicisse sibi videtur, ab illo, qui etiam victoriam eam, quæ extitisse videbatur, in cladem conuertit, imprudens supereretur: eodem modo tu quoque medendarum animarum scientiam prudentia temperans, ad id, quod amplius vrget, oculorum aciem intende. Nam eo sanato, spes est fore, ut reliqua etiam sanentur.

Θεοδοσίῳ Ἐπισκόπῳ τλεῖ.

Ω" αὐτῷ Ἀριστοῖς ἴστρος τέχνῃ τοῖς
σκάψισι τὴν ἀρρωστύσιν φύσιαν ὡς
πλασμένος, ὅταν πολύτεροι νοσηῖται
τοινὶδια τὸ σῶμα πολιορκώσι, τοῖς
τὸ κατεπένητον ισάρδινος. Οὐ γέρον-
τος τοῖς τελεοφοροῖς, τῆς ἀπωλείας δι-
λούσιον αἴτιος. τὸ ἀναβολεῖν καὶ ὑ-
πέρθεσιν ὑπερέχοντα πρᾶτον δεύτε-
ρε, ἵνα μη ταῦτα δόξας γενική-
ται οὐτοίς σκένεις λίθινοι νησόμενοι τῷ
χρὶ τὸν δόξασιν γεγενηθεῖν τοῖς εἰ-
δήσισι τελετέποντος, & ποτὲ καὶ αἱ τὸς
τῷ σκένεως τὸν τῆς θεατέας τὴν φύ-
σιν ὑπερικαλικαὶ περάσσει τοῖς τὸ κατ-
επένητον βλέψον. σκένεις γέροντος εἰλί-
στασις καὶ τὰ λοιπὰ συνιαγνό-
σασθαι.

Orioni. 338.

Ω' εἰσι. τλεῖ.

Corporis quidē voluptates lepidæ sunt,
etiamque vim habent, ut hominem velut

Αἱ μὲν τῇ σκάψισι ιδοναι τομή·
λαμένοι, καὶ διεναὶ γοντεῖσαι, καὶ τὸ
λογοτονοῦ